

Akonáhle však bola zabavená vec pred uplatnením nároku predaná, môže prísť k platnosti len ustanovenie § 382 cit. zák., totiž predpisy o použití výťažku predaja. V tomto prípade však zákon nedáva účastníkovi práva žaloby u súdu.

Je preto pre riešenie súdeného prípadu rozhodujúcim, či sú u žalobníka splnené predpoklady požadované § 370, alebo nie.

Rekurzný súd riešil túto otázku kladne, dovodivši, že t. zv. »intervencia« právneho zástupcu žalobníka u prednostu berného úradu a vyjádrenia Maxa S. pred dražbou sú žiadosťou podľa odst. 1 § 370 cit. zák.

S týmto stanoviskom nemožno súhlasiť.

Čo sa dotýka t. zv. »intervencie«, pravdu má sťažovateľka, že žiadosť podľa § 370 musí vykazovať určité formálne náležitosti, totiž musí byť podaná buď v písomnej forme alebo byť zachytená v úradnej zápisnici. To sa — ako je nesporné — nestalo. Nič neprekázalo právnomu zástupcovi, aby buď pri »intervencii« alebo ihneď po nej podal písomnú žiadosť, keď vedel, že dražba je už stanovená a mal ešte čas pred dražbou písomnú žiadosť podať.

Vyjádrenie Maxa S. pred dražbou nemôže žalobníkovi nič prospeť, nakoľko S. nepreukázal také zmocnenie, aby jeho vyjádrenia mohli slúžiť k prospechu žalobníka.

Z toho, čo bolo rečené, vyplýva, že u žalobníka nie sú dané predpoklady žaloby podľa § 370 cit. zák.; prichádza preto k platnosti len § 382 cit. zák., v ktorom prípade však žaloba nie je prípustná.

Je tedy daná sporu prekážajúca okolnosť podľa § 180 č. 1 Osp., ktorá má za následok zastavenie sporu, ako správne učinil súd prvej stolice.

Bolo preto treba obnoviť usnesenie súdu prvej stolice.

### Čís. 16348.

**Zákaz zaťažiť pridelovú nehnuteľnosť bez súhlasu štátneho pozemkového úradu (ministerstva zemedelstva) nevzťahuje sa na exekučné zaťaženie pre dane a verejné dávky.\*)**

(Rozh. z 8. septembra 1937, R IV 319/37.)

Berný úrad v S. žiadal na základe výkazu daňových nedoplatkov o vklad exekučného záložného práva na nehnuteľnosť Anny B.

Súd I. stolice vklad exekučného záložného práva povolil. Rekurzný súd rekurz, ktorý proti tomuto usneseniu podala Štátna obvodová úradovňa pre pozemkovú reformu v K. na tom základe, že ide o nehnuteľnosť pridelenú pri prevádzaní pozemkovej reformy, ktorá bez súhlasu štátneho pozemkového úradu (ministerstva zemedelstva) nemohla byť platne zaťažená, zamietol. D o v ô d y: Zákaz scudzenia

\*) Porov.: Sb. n. s. č. 9883, 11082.

a zaťaženia bez súhlasu Štátneho pozemkového úradu (ministerstva zemedelstva) podľa ustálenej súdnej praxi (rozh. Sb. n. s. č. 11082) nemá právnej účinnosti dotyčne daní a verejných dávok a k zaťaženiu prídelových nehnuteľností pre dane a verejné dávky nie je potrebný súhlas Štátneho pozemkového úradu (ministerstva zemedelstva).

Najvyšší súd rekurzu nevyhovel, a to s poukazom na správne dôvody ním napadnutého usnesenia a s poukazom na rozhodnutia Najvyššieho súdu č. R IV 203/35, R IV 234/36 a Sb. n. s. č. 9883.

### Čís. 16349.

**Keď sa kupiteľ zabranej nehnuteľnosti voči predavateľovi dobrovoľne zaviazal, že prevezme záväzok, ktorý podľa smluvy schválenej štátnym pozemkovým úradom zaťažoval predavateľa, a tento záväzok aj splnil, nemôže sa domáhať na predavateľovi, aby mu nahradil to, čo na splnenie tohoto záväzku vynaložil.\*)**

(Rozh. z 8. septembra 1937, Rv III 421/37.)

Arpád H. a manž. kúpili od Kláry K. nehnuteľnosť podliehajúcu pozemkovej reforme. Štátny pozemkový úrad rozhodnutím z 26. apríla 1927 prejavil zásadný súhlas s kúpopredajnou smluvou, stanovil však podmienku, že odhadné a režijné útraty bude znášať predavateľka. Dňa 22. júna 1927 uzavreli kupitelia a predavateľka osobitnú dohodu, ktorá nebola predložená Štátnemu pozemkovému úradu k schváleniu; podľa tejto dohody zaplatili kupitelia odhadné a režijné útraty. — Kupitelia domáhali sa žalobou na predavateľke vrátenia nimi zaplatených odhadných a režijných útrat.

Súd I. stolice žalobu zamietol. Z dôvodov: Žalobníci záväzok z ujednanja zo dňa 22. júna 1927 splnili, hoci vedeli, že plnia záväzok, na splnenie ktorého podľa platných právnych pravidiel žalovaná práva nemala; plnili tedy vedome nedlh. Keď niekto plnil nedlh, má právo plnenie späť požadovať iba vtedy, keď plnenie poskytol v presvedčení, že platí po práve jestvujúci dlh. To však v súdenom prípade o plnení žalobou uplatňovanom nemožno tvrdiť. Naopak žalobníci dobre vedeli, že plnia to, k čomu povinní nie sú, a treba preto ich plnenie pokladať za dar, žalovanej poskytnutý, a nejde o bezdôvodné obohatenie žalovanej.

Odvolačí súd rozsudok súdu I. stolice potvrdil.

Najvyšší súd dovoláciu žiadosť zamietol.

### Dôvody:

Je právnym pravidlom, že kto dobrovoľne a vedomo, že nie je dlžen, platil, nemôže zaplatené požadovať späť (Úr. sb. č. 223).

\*) Porov.: Sb. n. s. č. 8255, Úr. sb. č. 1866.